

Preek over Ps. 96:10-13
(11-7-2010)

Orde van dienst morgen

Welkom en mededelingen

Voorzang E.L. 23

Votum en groet

Zingen Ps. 96:3, 4

Richtlijnen voor christelijk leven: Rom. 6:2-19

Zingen Ps. 17:2, 7

Gebed

Schriftlezing Ps. 96

Zingen Ps. 96:5, 6, 7

Verkondiging 'Vol verwachting klopt ons hart'

Zingen Ps. 99:1-4

Dankgebed

Collecte

Zingen E.L. 405

Zegen

Amenlied Gez. 456:3

Broeders en zusters, Gemeente van Jezus Christus,

“Vol verwachting klopt ons hart...” . U kent het liedje wel. We kijken daarmee uit naar de komst van Sinterklaas.

Nou is dat nog heel ver weg, zo aan het begin van de zomer. Alhoewel... er zijn mensen die nu al bezig zijn met Sinterklaas: cadeautjes verzamelen die nu goedkoop zijn, ideeën verzamelen voor surprises en gedichten.

Maar voor de meeste mensen is het inderdaad nog veel te ver weg.

Niet dat dat heel erg is. Ook in de zomer is er genoeg om naar uit te kijken. Niet zozeer naar de heilige Sint Nicolaas, maar wel naar de ‘heiligen van het groene gras’. Vandaag is de dag, die bol staat van de spanning... zou Nederland nu eindelijk wereldkampioen worden?

Vol verwachting klopt ons hart - we toeteren wat af op de vuvuzela, en we zingen: ‘Hup, Holland, hup’ en ‘Nederland, o Nederland’.

Zo leven we toe naar het langverwachte moment.

Zingen - dat doen we ook in de kerk. En dat hoort ook zo. Daar is de kerkdienst voor. Maar hoe gaat dat *buiten* de kerk? Buiten de kerkdienst? Op de maandag, de dinsdag, enzovoort? Zingen we dan óók zoveel als in de kerk?

Denk dan alleen ‘zingen’ niet alleen aan woorden en melodieën. Want je *leven* is óók een lied! Met je levenshouding, je levensstijl zing je óók. En welk lied is er dan te horen in ons leven?

Psalm 96 wil ons daarin de weg wijzen. Met een tweevoudige boodschap.

Boven het eerste deel - vers 1 t/m 9 - kun je zetten: Eer aan de HEER. Eer aan *Jahweh* - want let u op de hoofdletters.

Dat is allereerst: aanbidding. En die is gericht op de HERE God. “Zing voor *Jahweh*”. *Hij* is het doel, het adres van ons lied. Ons zingen is voor *Hem*.

“Zing voor de HEER” - dat is een oproep voor “heel de aarde”. Niet alleen de Kerk, Gods volk, moet zingen! Ja - Gods volk zal wel *voorzanger* moeten zijn: de Kerk moet de wereld het zingen *leren*, moet voorzingen hoe het moet. Maar *heel de aarde* moet zingen voor de HEER.

“Zing voor de HEER” is verder ook: evangelisatie. En dat is gericht op de andere volken. “*Maak onder de volken bekend*”.

Dit is dus wèl een taak voor Gods volk. Aanbidden kon de oproep nog zijn voor “*heel de aarde*” - voor evangelisatie kan dat niet gelden. De rest van de wereld moet het juist *van Gods volk* zien en horen: de majesteit en wonderdaden van de HEER.

Wat zijn die wonderdaden? Wat heeft de HERE gedaan? Kijk in vers 2: “*Verkondig van dag tot dag dat Hij ons redt*”.

De wonderdaden van de HEER, dat is in één woord: redding. Ons leven mag een bewijs, een getuigenis zijn van een *bevrijd* leven. Onbezorgd, ontspannen. Niet getekend en beheerst door zinloosheid en onzekerheid met betrekking tot de toekomst - en dus ook: niet beheerst door de krampachtige neiging om alles onder controle te houden omdat het anders mis zal gaan.

Want er is iemand die ‘in control’ is.

Vers 4 laat zien *waarom* heel de wereld moet zingen voor Jahweh. Omdat Jahweh het *waard* is.

Want Hij is allereerst *Schepper*.

Er is iemand 'in control' - Hij, Jahweh. *Mensen* verwachten het van 'goden': van de economie, van het leger, van 'onze jongens' in Zuid-Afrika, van hun gezondheid, van hun gezond verstand.

Maar, zegt de psalm, dat zijn *afgoden*. Ze *bestaan* niet - ja, voor de mensen wel, maar ze zijn niets waard, ze kunnen niet helpen. Ze laten het afweten als je je vertrouwen erop stelt.

"Maar Jahweh heeft de hemel gemaakt".

De hemel, dat was in de beleving van de mensen de woonplaats van de goden. En wat prikt deze psalm dan dat vertrouwen op die afgoden door! De hemel, het domein van de machten die als goden vereerd worden - *Jahweh* heeft het gemaakt! *Wie* doet er dan toe: alles wat door *mensen* als god vereerd wordt - of Jahweh: Hij die 'Hij is' *heet*, en die dat ook - als enige! - *waarmaakt*?

De goden zijn afgoden - ze bestaan niet. Ja, in de verbeelding van de mensen wel. Maar ze zijn nietig, en zullen *blijken* nietig te zijn: waardeloos, je kunt er niet op bouwen. Maar op *Jahweh* kun je bouwen - want *Hij* is machtig genoeg om de hemel te maken.

In de tweede plaats is Jahweh *Koning*.

En dan gaat het in deze psalm allereerst over het *feit* dat God Koning is. Dat wordt simpelweg neergezet. *"Jahweh is Koning"*. Punt. Staat *niet* ter discussie!

En Hij woont in Jeruzalem, in de tabernakel die David daar had neergezet. En later: in de tempel van Salomo. De ark, in Jeruzalem - dat is de plaats waar de *HERE* God woonde temidden van zijn volk. En het is de plaats *van waaruit* Hij regeert - niet alleen zijn volk, maar heel de wereld!

De psalm gaat verder door op het *gevolg* van Gods Koningschap.

Wat *betekent* het dat Jahweh Koning is? Dit: *"Vast staat nu de wereld"*.

U begrijpt wel: Dat wil *niet* zeggen dat de aarde niet meer ronddraait. Maar het wil wèl zeggen dat de volken zich niet meer roeren. In deze wereld is het een komen en gaan van machten. Onzekerheid beheerst de politiek van deze wereld: zullen regeringen in het zadel blijven, en hoe lang? Angst beheerst de machthebbers: blijf ik wel aan de macht, en hoe zorg ik daarvoor?

Dáártegenover staat het 'onwankelbaar' van de wereld omdat *Jahweh* Koning is! Met Hem heb je stabiliteit, zekerheid. Dat betekent rust, je weet waar je met Jahweh aan toe bent. En je hoeft ook niet bang te zijn dat Hij op een dag van zijn troon gestoten wordt!

Wat voor soort Koning is de HEER?

Dat is het derde wat van Hem wordt gezegd: Hij is *Rechter*.

Het 'regeren' van God is 'richten', zegt de psalm. Het is 'oordelen'.

Maar ook dat is niet om bang voor te zijn! Want het 'oordelen', het 'richten' dat *Jahweh* doet, betekent letterlijk 'rechtzetten'. Zorgen dat ieder zijn of haar recht krijgt.

Ook dat 'richten' van Jahweh is dus redding, heil. *"Boodschap zijn heil van dag tot dag"*, stond er in vers 2. Het 'richten' van Jahweh heeft alles te maken met Gods redding, Gods 'yeshua': Jezus Christus.

De *HERE* God is geen *dictator*, voor wie je *bang* moet zijn. Hij regeert 'in gerechtigheid en trouw' (vs. 13).

Gerechtigheid, dat zagen we net al. De *HERE* regeert zó, dat Hij ieder zijn of haar *recht* geeft, dat Hij recht *doet*.

En 'trouw' betekent, dat Hij daarin *betrouwbaar* is. Dat je daar van op *aan* kunt. Dat je op Hem je *vertrouwen* kunt stellen - want dat Hij dat vertrouwen niet zal *beschamen*.

Gerechtigheid en trouw - voor *menselijke* machthebbers zijn dat idealen. Zij spreken grote woorden, doen verkiezingsbeloften - maar je moet maar hopen dat ze die ook waar maken. Als ze dat al *kunnen* - want dat heb je met meer partijen in de regering ook niet in eigen hand, dat je jouw programmapunten 'binnen kunt halen'.

Maar los daarvan: menselijke machthebbers maken hun woorden vaak niet waar. Voor hen zijn dat idealen: 'gerechtigheid' en 'trouw'.

Maar voor *Jahweh* zijn ze *realiteit*: *Hij* maakt ze waar.

En daarom moet het in de wereld *gehoord* worden - dat *Jahweh* Koning is: "Zegt onder de volken".

En dat heeft alles te maken met de *toekomstverwachting* die je hebt. "Jahweh is Koning" - dat is geen tijdloze theologische waarheid. Het is het statement van *Gods heerschappij* - die voor iedereen zichtbaar en duidelijk zal zijn als de *Dag* van de HEER komt.

Dat is wat er nog gebeuren moet: dat dat *zichtbaar* wordt. Dat het voor alles en iedereen *duidelijk* wordt: dat *Jahweh* regeert, en hoe Hij regeert. En daar gaat vs. 11-13 over. Over de dag dat Hij komt.

Naar die dag kun je alleen maar met gejubel uitkijken. En daar roept de psalm dan ook toe op: jubel door ~~he~~ de schepping. Want Hij komt! Want die *dag* komt!

Zingen voor de HEER - omdat Hij *Jahweh* is, en omdat Hij *Koning* is. Zingen in woord en daad, met liederen en met je leven. Zó geef je Hem gewicht.

Dat klinkt misschien raar. Kunnen wij dat doen? De HERE God eer, gewicht geven? Wij: kleine, zwakke mensen - eer, gewicht geven aan de Koning van de kosmos?!

Nee - en toch... ja.

Nee, want God heeft ons niet nodig. Hij is niet afhankelijk van ons. Als *wij* het laten afweten om Hem de eer te geven die Hem toekomt, dan kan Hij ervoor zorgen dat de *straatstenen* het doen (Luc. 19:40).

En toch... ja. Wij kunnen het wèl: *Jahweh* eer, gewicht geven.

Vergelijk het eens met de politiek, met politieke partijen. Eens in de zoveel tijd zijn er verkiezingen. En hoe meer *stemmen* een partij krijgt, hoe meer *gewicht* die partij krijgt, hoe belangrijker die partij wordt.

Zo is het met de HERE God ook. Hoe meer stemmen Hij krijgt in deze wereld, hoe meer 'gewicht', eer, belangrijkheid Hij krijgt. Hoe meer mensen Hem erkennen, hoe meer mensen zijn Zoon Jezus Christus erkennen als Heer - hoe meer gewicht Hij krijgt.

En dus: breng *Hem* je aanbidding. Buig je voor *Hem* neer. "*In zijn heilige glorie*" - dat betekent het woord 'feestdos': dat gaat niet over kleding, maar dat gaat erover dat je in de nabijheid van de heilige God bent. En dat mag, dat moet onze houding en onze aanbidding bepalen. Dat dat gebeurt in vrees en beven.

Dat is geen beven van *angst*! Want *Jahweh* is geen dictator, voor wie je bang moet zijn. Zo leren we Hem toch in de hele Bijbel ook niet kennen?!

Nee - het is beven van *ontzag*. Aanbidding, *Jahweh* aanbidden - dat moet met *ontzag* gebeuren - in het besef van met Wie je te maken hebt. Aanbidding is gericht op *Hem*, de

heilige God. En gericht op *Hem* mag het inderdaad *vertrouwelijk* zijn, vrijmoedig - maar dan wordt het nooit *vrijpostig*.

Jahweh is Koning. Punt. Feit. Oók als Hij van ons, of van mensen, geen 'gewicht', geen 'stemmen' krijgt! Geen misverstanden daarover! Dat is alleen maar eens te meer een aansporing om Hem juist wèl 'gewicht' te geven!

Dat de wereld met ons mee gaat zingen - dat hebben *wij* niet in onze macht. Maar het is wel aan *ons* om te laten *zien* Wie er Koning is in ons leven en in de wereld - dat *Jahweh* Koning is, en niets en niemand anders. Het is aan ons om 'voorzanger' te zijn. In hoeverre is ons leven een lied - waaraan de wereld kan zien hoe het moet?

De dag komt dat het voor alles en iedereen zichtbaar is dat God, de Heer Jahweh, Koning is. De schepping zal 'dan' jubelen. Doen wij mee met de schepping - 'dan', en dan ook *nu* al?

Waar God is, daar is gezang. Bij de schepping juichten de morgensterren; op de dag van zijn *komst* zal de aarde daar weer bij inhaken. En dat mag *nu* al beginnen te klinken in ons leven. Als God bij ons is, in ons leven is, dan is dat te *zien* in het leven van ons, Gods kinderen.

Zo zingen Gods kinderen in de eindtijd vol verwachting over de komst van de HEER, de Heer Jezus Christus.

"Vol verwachting klopt ons hart". Of valt dat wel mee?

Welk lied is er te horen in ons leven? Is ons leven een lied van verwachting van de komst van de HEER, de Heer Jezus Christus? Kijken we naar Hem uit, naar zijn komst? En hoe dan? Benauwd, angstig, of vol verwachting?

Psalm 96 roept ons op tot dat laatste. Want de HEER is wel de Rechter - maar Hij is vooral de *betrouwbare* Rechter. Hij vel't *eerlijk* vonnis. Je krijgt wat je hebt *verdiend*.

Dat is *angstig* en *benauwend* als je *zelf* 'in control' hebt willen zijn.

Maar als je in dit leven je vertrouwen hebt gesteld op *Jezus Christus*, je leven in *Zijn* handen hebt gelegd en je door Hem hebt laten leiden in alle dingen van het leven, dan krijg *jij* wat *Hij* heeft verdiend. En dan kun je zonder zorgen die komst van de HEER tegemoet zien!

De dichter van deze psalm is er tenminste zó blij van, dat hij er alleen maar van kan zingen.

Laten *ook wij* de lofzang gaande houden - in de kerk, maar ook in ons leven van elke dag. De lofzang op de HEER, onze God - die *Koning* is. De lofzang op zijn Zoon Jezus Christus, die in Zijn Naam regeert, in gerechtigheid en trouw - en die komt!

Amen